

at underretning om afgørelsen sendes til den samme kreds, som ville have fået underretning, hvis der forelå en ny fredningssag, ligesom man har fundet det rettest, at disse kan indbringe fredningsnævnets afgørelse for overfredningsnævnet.

Den omtalte forhandling kan efter overfredningsnævnets anmodning finde sted ved fredningsnævnets foranstaltning.

Bestemmelsen i *stk. 7* er ny. Den tager sigte på de tilfælde, hvor undtagelsen eller ophævelsen sker efter ansøgning. Det vil i disse tilfælde ofte være rimeligt, at ansøgeren, såfremt han har fået erstatning for et fredningsindgreb, må afgive en del af den værdiforøgelse, som en dispensation eller ophævelse medfører.

Til kap. IV. Planlægning.

Gældende lovs kap. V. Fredningsplaner §§ 33-39. Betænkning s. 41 ff, 85 ff, 92, 105 ff, 331 og 338.

Kapitlet omtaler det planlægningsarbejde, som udføres af fredningsplanudvalgene. Herudover finder der centralt en rådgivning og planlægning sted gennem statens naturfrednings- og landskabskonsulent. I forhold til det nugældende kapitel V om fredningsplaner er bestemmelsen i § 34 om nedsettelsen af fredningsplanudvalgene overført til forslaget § 6, ankebestemmelsen i § 35 til forslaget § 58, *stk. 2* og bestemmelsen i § 37, *stk. 2*, om ministerens erhvervelse af arealer til det offentlige til varetagelse af rekreative formål til forslaget § 61.

Til § 35.

Den i bestemmelsen omtalte landskabsanalyse udgør et af fredningsplanudvalgenes vigtigste arbejdsområder, der har betydning for andre planlægningsmyndigheder, herunder de bebyggelsesregulerende myndigheder, foruden for naturfredningsmyndighederne, der bl. a. vil benytte disse analyser ved afgørelser i fredningssager, byggeliniesager og de i kap. V omtalte sager. Blandt andre arbejdsopgaver for fredningsplanudvalgene kan nævnes, at udvalgene efter § 6, *stk. 3*, efter anmodning skal yde fredningsnævnene tekniske bistand.

Til § 36.

De i § 35 nævnte analyser tjener som grundlag for udvalgenes videre planlægningsarbejde, idet de efter anmodning af ministeren eller på eget initiativ af planudvalgene viderebearbejdes til fredningsplaner i det omfang, det drejer sig om områder, hvor der kan blive tale om fredning efter forslaget kap. III

eller om erhvervelse til det offentlige efter § 61. Markeringen af, at bindende fredningsplaner kun gælder disse 2 grupper af områder, er en begrænsning i forhold til ordlyden i den nugældende § 33.

Til § 37.

Medens fredningsplanerne hidtil i henhold til § 35 har skullet godkendes af overfredningsnævnet foreslås her, at det fremtidig bliver ministeren, der skal godkende disse planer, efter samråd med overfredningsnævnet.

§ens øvrige bestemmelser indeholder i forhold til den gældende § 35 og § 36 de ændringer, at selve fredningsplanservitutten i henhold til *stk. 2* lempes således, at der ikke længere kræves tilladelse til sådanne forandringer i tilstanden i de af planerne omfattede områder, som skyldes dyrkningsmæssige ændringer inden for sædvanlig land eller skovbrugsdrift; endvidere har man forenklet den nuværende procedure, hvorefter en grundejer skal anke et afslag fra fredningsplanudvalget og først efter afgørelsen af denne anke (ved fredningsankenævnene) kan kræve rejst fredningssag, idet det i *stk. 4* foreslås, at ejeren direkte over for fredningsplanudvalget, hvis der er meddelt afslag på en anmodning om tilladelse efter *stk. 2*, kan kræve, at fredningsplanudvalget rejser fredningssag.

Til § 38. Randplaner.

Randplaner vil inden for fredningsplanlægningen udgøre et nyt institut, der svarer til byudviklingslovgivningens yderzoner. Randplaner skal ligesom fredningsplaner godkendes af ministeren. I henhold til *stk. 3* gælder de højst i 15 år, idet der dog efter *stk. 5* er en mulighed for en forlængelse af gyldigheden. Deres retsvirkninger er i øvrigt, jfr. *stk. 4* som fredningsplanernes, jfr. forslaget § 37, *stk. 2*. Formålet med randplanerne er, at der vil være forbundet betydelige problemer med afgrænsningen på længere sigt af naturparkerne, og at der derfor er behov for, at man inden for en periode kan få lejlighed til nærmere at overveje denne afgrænsning, jfr. herom nærmere betænkningen s. 86.

Til § 39.

Medens grundejerne for så vidt angår de af randplanerne omfattede arealer ikke kan kræve rejst fredningssag ved eventuelle afslag fra fredningsplanudvalgene, er de efter § 39 berettiget til erstatning for en værdinedgang for ejendommen. Erstatningen, der i henhold til *stk. 2* betales af statskassen, fastsættes som efter byreguleringslovens regler.